

ఓం నమోభగవతే శ్రీరమణాయ

రమణ భాస్కర

సంపుటి : 8

సంఖిక : 1

పుష్టం : 1-2

20-09-2002

RAMANA BHASKARA

**TELUGU SPIRITUAL
FORTNIGHT
MAGAZINE**

PAGES : 16

VOL : 8 ISSUE : 01

EDITOR
P.S. RAMA RAJU

EDITING
P.H.V. SATYAVATHI
(HYMA)

SUBSCRIPTION

Yearly : **Rs. 150/-**
Each Copy : **Rs. 8/-**

ADDRESS

RAMANA BHASKARA

SRI RAMANAKSHETRAM
JINNURU - 534 265
W.G.Dt., A.P.

PUBLISHER
P.S. RAMARAJU
LAKSHMI MODERN RICE MILL
ULLAMPARRU - PALAKOL
08814 - 24589, 24689

PRINTER
SHIRAM GRAPHICS
BANK STREET - PALAKOL
08814 - 22438, 24278

జ్ఞానమే వెలననే మోక్షము

జ్ఞానమనగా ఆత్మజ్ఞానము, అనగా నాగులంబిన, వాస్తవముగా నేనెవరి? నా నిజస్థితిని గులంబిన జ్ఞానము. అదే మోక్షస్థితి. కర్తృలచేతగాని, సంతానముచేతగాని, ధనముచేతగాని, కీర్తిచేతగాని, సమాజమువల్లగాని మోక్షము కలుగదు. త్యాగము చేతనే మోక్షము కలుగుతుంది. త్యాగము అనగా వాసనాత్మాగము. అహంకారమును పలపూర్ణముగా విడిచివేయటయే నిజమైనత్యాగము. కర్మత్వం లేకుండా పనిచెయ్యడం, ఆ పనివల్ల వచ్చేఫలితాన్ని ఉంపురుసికి అల్పంచడం త్యాగమువుతుంది. నావు, రూపాలను త్యాగం చేయుడమే నిజమైనత్యాగం, కేవలం వస్తువులను విడిచి పెట్టడం త్యాగంకాదు, వాటిని అభిమానించే 'మూల తలంపును' త్యాగం చేయాలి. ప్రకృతి గుణములను అభిగమిస్తే గాని మోక్ష సుఖం అందదు. అభేదదృష్టియే మోక్షము, భేదదృష్టియే బంధము.

నావు, రూపాత్మక జిగత్తు ఆత్మ కంటే వేరు కాదు. భేదము గాని, బంధము గాని స్థాల దృష్టియందే కలదు. పారమాత్మకముగా లేదు. జయ్యము, సీరు, వంటపాత, కట్టెలు మున్నగుసామాగ్రి అంతయా సిద్ధముగా నుస్సనూ నిష్పత్తి లేసిదే వంట వండుట సాధ్యము కానట్లు, జ్ఞానము లేక మోక్షము సాధ్యము కాదు. జ్ఞానమే ఆత్మ త్యాగరహితులకు, జ్ఞానశూన్యులకు మోక్షము సున్న ఉన్న ఏక వస్తువును ఉన్నదానిని ఉన్నట్లుగా అనుభవములోనికి తెచ్చుకొనుటయే మోక్షము.

ధాత్రీ పూర్వారాయణ మూలై అమలాపురం

ఈ సంఖికలో.....	స్ఫురు శ్రీ నాన్నగారం లస్సగుభాషణములు
01-09-2002 భీమవరం	2
08-09-2002 ఆకివీడు	8

Visit us @ www.srinannagaru.com

20-09-2002

రమణభాస్కర

స్ఫురు శ్రీ నాన్నగారం అస్తురుతూభాషణములు, 1-09-2002, జీఎస్‌ఎస్‌ఆర్)

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

ఈరోజు భగవాన్ శ్రీరమణమహార్షి అరుణాచలిక్షేత్రం విచ్ఛేసిన రోజు, 1896 సం. నెప్పెంబరు 1వ తేదీన భగవాన్ అరుణాచలం వచ్చారు. మానవుడు స్వభావం మార్పుకోవటం చాలాకష్టం. వ్యాజిలుచేయటం, తీర్థయాత్రలుచేయటం తేలిక, ఇవిఅన్ని మనం పవిత్రులం అవ్యాసికి చేయాలి. మనస్వభావం అహంభావస్పుభావం. ఇందులోనుండి విడుదల పాంచితే గాని మనకు ఆత్మజ్ఞానం కలుగదు. కృష్ణుడు ఒకమాట మాటల్లాడినా, ఒకపసి చేసినా ఆయన చేప్పలు అన్ని మానవుడిని అహంభావస్పుభావంలోనుండి విడుదల చేయటానికి అనుకూలంగా ఉండేవి. కృష్ణుడి ఉపాధిద్వారా శక్తి ఎక్కువగా వ్యక్తమయ్యాంది. కోలకకు, కామానికి అతీతమైనది రాసలీల. రాసలీల ద్వారా మనం అర్థం చేసుకొనేకి విమటి అంటే కామలోలడు అనికాదు, కామవిజేత, అక్కడ మన్మథుడిని ఓడించాడు. మన స్వభావం ఎటువంటిదో మనకు తలంపువచ్చిన తరువాత తెలుస్తుంది, కాని లోపలఉన్నశస్తురుడికి మనకు తలంపు రాకముందే మనస్వభావం తెలుస్తుంది. మనం తల్లి కడుపులో పడక ముందే మనం ఎటువంటి వాలమో భగవంతుడికి తెలుస్తుంది. మనఇంటల్లోను పదిమంది ఒకరకంగా ఉండరు, ఒకరకంగా ఉండాలనుకోవటం అట మీఅహంకారానికి గుర్తు. ఎవరిపద్ధతిలో వాలని అభివృద్ధిలోనికి రానివ్వాలి, వారు అభివృద్ధిలోనికిరావాలని మనం భగవంతుడిని ప్రార్థించాలి. అలా ప్రార్థించటంవలన వాలకి శ్రేయస్సుకలుగుతుంది. మనకు భక్తి అభివృద్ధిఅవుతుంది. మనస్సు అనేక విషయాలను కల్పిస్తుంది. దానిని ఒకప్రక్కనపెట్టి భగవంతుడుచెప్పిన మాటలను ప్రమాణంగా పెట్టుకొని జీవించండి. మనస్సుకల్పించిన విషయాలతో జీవిస్తాఉంటే వర్తమానకాలం చెడివేసితుంది. శక్తి వ్యధాఅవుతుంది. మనంచేతులతో ప్రాజచేస్తాము, వాక్కుతో జపం చేస్తాము, మనస్సుతో ధ్యానం చేస్తాము. మనం పవిత్రులం అవ్యాసికి ఈ మూడించిన మేళ్ళిముము ఉపయోగించుకోవాలి. లోకాన్ని చూసి మీరు కంగారు పడకండి. ఈ దేహం ఎంత నిజమో లోకంకూడా అంతేనిజం, లోకంలో జిల్లగే సంఘటనలు కూడా అంతేనిజం. ఇవిఅన్ని వ్యవహరికసత్యములే. ఇవి చైతన్యానికి సంబంధించిన విషయాలుకాదు. ఒక్క భగవంతుడుతప్పించి ఈసృష్టిలో విద్ధినిజంకాదు. అందుచేత భగవదనుభవం పాందటానికి ప్రయత్నం చేయాలి. నీవు రమణ భాస్కర

నాథనచేసి, శ్రవణచేసి, మనసంచేసి, సత్పురుషులతో సహవాసంచేసి, మంచితలోచనలు వచ్చేలాగచేసుకొని నీవు పాందవలసింబి భగవంతుడినే తప్ప అంతకంటే ఈస్పృష్టిలో దిటిలేదు. మనిషినిడిపెచి బుట్టి, ఆబుట్టి విషయంలో మనం జాగ్రత్తగా ఉండాలి, బుట్టిని నాత్మికం చేసుకోవాలి. నాత్మిక బుట్టిని సంపాదిస్తే మన మాటలు, చేత, వ్యవహరం అంతా నాత్మికంగా ఉంటుంది. ఎవరితోచి వైరం పెట్టుకొవద్దు, ఎవరిని చూసి అసూయ పడవద్దు అని భగవంతుడు చెపుతున్నాడు. నువ్వు నా పరందగ్గర కూర్కొని, నన్ను ప్రార్థిస్తున్నావు అనుకో నీకు ఎవడిమీద అయితే అసూయ ఉండో, వైరం ఉండో వాడు జ్ఞాపకం వస్తూ ఉంటే నా రూపాన్ని నామాన్ని ఎలా ధ్యానించగలవు. ముందు అసూయను, వైరాన్నిపోగొట్టుకొని నన్ను ధ్యానంచెయ్య అని భగవంతుడు చెపుతున్నాడు.

సిరంతరము నన్నుస్త్రులించటం వలన, ధ్యానించటంవలన నీబుట్టిని నాకు సమర్పించటం వలన, నాకు శరణాగతి చెందటం వలన నీవు నా దయకు పాత్రుడవు అవుతావు. ఎప్పుడయితే నాదయకు పాత్రుడవుఅయ్యావో నీబుట్టిలో ఉన్నదోషములనుండి, బలహీనతలనుండి నిన్ను విడుదలచేసి నీకు శాస్త్రశాంతిని, మోజ్ఞాన్ని ప్రసాదిస్తాను అనిభగవంతుడు చెపుతున్నాడు. జ్ఞాన సముపోర్జనపట్ల నీమనస్సును నిలబెట్టి, నీరూపబుట్టిని, నామబుట్టిని పెంచుకోవటానికి పసిచేయకుండా నిర్మలింగా, నిశ్చలింగా, నిరాడంబరంగా లోకంకోసం పసిచేస్తూ ఉంటే ఆపని నిన్నుబింధించదు. స్వార్థంలేకుండా చేసేపని నిన్నుఅంటదు. ఇలా పసిచేయటం వలన ఆగామి, సంచితం కూడా సమగ్రంగా కాలిపోతాయి. దేహమునేను అనే తలంపుకు అంటిపెట్టుకొని ఉన్నకర్మ అంతానశిస్తుంది. ఎప్పుడయితేకర్మ సమగ్రంగా నశించిదో నువ్వు జైలునుండి విడుదల పాందుతావు. జననమరణ చక్కనిండి విడుదలపాందుతావు. ఒకభక్తుడు భగవాన్తో రెండునెలలు మీదగ్గర ఉన్నాను, ఈరాత్మికి పెళ్ళపోతున్నాను, మిమ్మల్ని విడిచిపెళ్ళటం కొంత కష్టంగాఉంది, కాని నేనుపెళ్ళాలి, నాజ్ఞిమం విమిటో నాకంటే మీకి బాగాతెలును, నేను పెళ్ళమందు నాలుగుమాటలు చెపితేవింటాను అనిఅడిగాడు. భగవాన్ అతనితో నీవు శాంతిగాఉండటం నేర్చుకో. సర్వకాలసర్వాహస్తులలో నీవు శాంతిగాఉండాలి. గురువుని విడిచిపెట్టి దూరంగా పెళ్ళపోతున్నాను అని నీవుఅనుకొంటున్నావు, గురువు బయటలేదు, నీ లోపలేఉన్నాడు, గురువు లేసిచోటు అంటూలేదు గురువులంటే చైతన్యం. నువ్వు శలీరం అనుకొంటున్నావు కాబట్టి గురువును కూడా ఆశలీరానికి పలమితం చేస్తున్నావు. గురువు నీ హృదయంలో ఉన్నాడు, గురువును

విడిచిపెట్టి నీవు ఎక్కడికిపెళ్ళటంలేదు. జీవితంలో ఎప్పుడూ ఆత్మవిశ్వాసం విడిచిపెట్టవద్దు. మీరు అన్ని విధముల ప్రయత్నం చేసి ఆత్మవిశ్వాసం పెంచుకోండి. మీరు భౌతికంగా, ఆధ్యాత్మికంగా బాగుపడతారు. మీకు వెనకాల బంధువుల బలం లేకపోయినా, డబ్బు లేకపోయినా, స్నేహితులబలం లేకపోయినా ఒక్క ఆత్మవిశ్వాసం ఉంటే మీరు జీవితంలో అఖిపుట్టిలోనికి వస్తారు. మనం బంధువులు, స్నేహితులు ఉద్దలస్తారుని కనిపెట్టుకొని ఉండవద్దు, మన ఆత్మవిశ్వాసం మనలను ఉద్దలస్తుంది. బంధువులు మనలను ఉద్దలించనక్కరలేదు మనలనుచూసి అసూయపడకుండా ఉంటేచాలు. ఆత్మవిశ్వాసం వలన మీరు సిర్పలంగా ఉండగలరు, కూలీగా పసిచేయగలరు. ప్రపంచంకాదు మిమ్మల్ని అనుర్ధించేబి, మిమ్మల్ని అనుర్ధించేబి, ఉద్దలించేబి ఈశ్వరుడు ఒక్కడే. మీరు తొంత ప్రయత్నం చేస్తే, నాథన చేస్తే ఈశ్వరానుగ్రహం మీ శిరస్సు మీద వల్మిస్తుంది, ఈశ్వరానుగ్రహం ఉంటే మాయ దాలఇశ్సుంది. గురువు నీకూడానే ఉంటాడు. నీ బుట్టిలో ఉన్నదోషాలను చూస్తూ ఉంటాడు, ఆ దోషాలనుండి నిన్ను ఎలా విడుదల చేయాలో ఆ పిస్తితులలో నిన్ను ఇలితిస్తూ ఉంటాడు. మీ మీద ఇష్టం లేకకాదు, నీ మీద ప్రేమ వలన ఈ పనులు అన్ని చేస్తాఉంటాడు. సిజమైన గురువు భక్తుడిని తనంతటవాడిగా చేయటానికి చూస్తాడు. భగవదనుభవం పాందటానికి నీలో దీనోషాలు అడ్డుగాఉన్నాయో చూసి, వాటిని తొలగించటానికి ప్రయత్నం చేస్తాడు. నిన్ను ఆధ్యాత్మికంగా తీర్చిబిద్ధటానికి ప్రయత్నంచేస్తాడు. వాడు గురువు. గురువు నీలోపలే ఉన్నాడు, వాడు సామిలితనంగా లేదు. నిన్ను సలిబిద్ధటానికి ఏళ్ళణికి ఆళ్ళణం ప్రయత్నం చేస్తున్నాడు. నువ్వు దిచిగా ఉన్నావో ఆస్తికిలోనికి నిన్ను నెట్టటానికి, అక్కడ నిన్ను ముంచటానికి ప్రయత్నం చేస్తున్నాడు. ఈదేహం యొక్క పుట్టక, చావు నిజింకాదు. ఏబి నిజిమో నీగురువుకు తెలుసు అందులో నీవు లయంలయ్యే వరకు గురువు నిన్ను వెంటాడుతూ ఉంటాడు. వేటగాడు జంతువును ఎలా వేటాడుతాడో అలాగ నీ అహంకారాన్ని వెంటాడి, వేటాడి దానిని నాశనంచేసి నీస్పరుపంలో నీవు లయంలయ్యేవరకు నిన్ను విడిచిపెట్టడు, వాడు గురువు. గురువు అంటే ఆత్మ బయట కనబడే శలీరం గురువుకాదు. నువ్వు లోపలకుపెళ్ళ, లోపలఉన్న గురువును కనిపెట్టు. నువ్వు లోపలకు పెళ్ళటంబో నీకు సూక్ష్మబుట్టి ఉండాలి. విషయచింతన తద్దించుకొని ఆత్మచింతన చేసే కొలిబి నీకు బుట్టి సూక్ష్మత వస్తుంది. మనం ఇష్టుడు దీదెతే నేను, నేను అంటున్నామో ఈనేను నిజం కాదు. ఇది అబద్ధమైన నేను, తింగర నేను. మనకు ఇష్టుడు నేనుగా వ్యక్తమయ్యాచి ఆత్మకాదు. అహంకారమే మనకు నేనుగా వ్యక్తమవుతోంది. ఇది బుడగ, ఈ రమణ భాస్కర

బుడగకోసం మహానముద్రాన్ని వదులుకొంటున్నాము. ఈ అపాంకారం అనేబి పైనఉన్న నురుగు. ఈ నురుగుకోసం జ్ఞానగంగను వదులుకొంటున్నాము. ఈ అపాంకారం అనే గడపదాటితే దాని మనకు ఆత్మజ్ఞానం కలుగదు. గీతలో భగవంతుడు చెప్పిన మాట సత్యం అని ముందు నమ్మండి. అట మీలోపల ఉన్నసత్యం దగ్గరకు ఖిమ్మల్ని తీసుకొని వెడుతుంది. అట నమ్మకుండా మనం లోపలకు వెళ్లేము. తింగరనేను చెప్పిన మాటలు మరుసటి రోజే పోతాయి. గీతలో చెప్పినబి నిజమైన నేను చెప్పింది. నీ పూర్వజన్మ సంస్కారములు వాసనలు నిన్న లోపలకు వెళ్లనివ్వవు. ఈశ్వరుని దయలేకుండా, ఆయన ఆశిస్తులు లేకుండా మనం లోపలకు వెళ్లేము. దేవుడు చెప్పిన వాక్యం సత్యం అని నమ్మితే ఆ వాక్యం మనలను లోపలకు తీసుకొని వెళుతుంది. ఇష్టుడు నీవు విషయాలతో అనుబంధం పెట్టుకొన్నావు. గురువు నీలోపలే ఉన్నాడు. ఆయనతో నిరంతరం అనుబంధం పెట్టుకోయి. అలా అనుబంధం పెట్టుకొంటే నీకు లోచూపు కలుగుతుంది. ఎప్పటి కష్టుడు నీలోపల నుండి ఆయన సందేశం నీకు అందుతూ ఉంటుంది. గురువును నువ్వు వదలివేసినా, ఆయన నిన్న వదలడు. గురువును వచిలిపెట్టి నీవు దూరంగా వెళ్లాలన్న వెళ్లేవు. దేవం నీవుకాదు అన్న సంగతి నీకు అర్థమయినప్పుడు కాలంతోటి, దేశంతోటి, ప్రాంతంతోటి సంబంధం లేకుండా అంతటా నీవు ఉన్నావన్నసంగతి నీకు అనుభవంలోనికి వస్తుంది, అప్పుడు నీకు రాకలేదు, పోకలేదు నేనుఅనే తలంపు వచ్చాక దేవంవస్తుంది దేవంవచ్చాక లోకం వస్తుంది. లోకంవచ్చాక దేవుడువస్తాడు. ఈనేను అనేతలంపు హృదయంలో అణిగివిషితే దేవంలేదు, లోకంలేదు, దేవుడు లేదు.

ప్రతి మానవుడికి సుఖం, శాంతి, ఆనందం కావాలి. ఆ సుఖం, శాంతి, ఆనందం వాడి స్వరూపంలోనే ఉన్నాయి. వాడి స్వరూపమే జ్ఞానం. అట తెలియకపోయటం అజ్ఞానం. మనం సుఖంకోసం బయట వెతుకుచున్నాము. సుఖం ఎక్కడ ఉందో అక్కడ వెతకటం లేదు, లేసిచోట వెతికితే కోటిజన్మలు ఎత్తినా అట దొరకదు. వస్తువు ఎక్కడ ఉందో అక్కడ వెతికితే అట దొరుకుతుంది. బాహ్యంగా విజ్ఞంభస్తున్న నీ మనస్సును ఆపుచేసి దానికి లోచూపు నేర్లి, విషయబుట్టలోనుండి నిన్న విడుదల చేసి నీకు ఆత్మబుట్టిని కలుగజేసి సత్య వస్తువు ఎక్కడ ఉందో అక్కడకు చేరటానికి నీకు సహాయ సహకారములు అందించేవాడే గురువు. ఆత్మజ్ఞానం పాందటం అంటే ఆత్మనుచూడటం కాదు, చూడటంఅంటే చూడబడే వాడు, చూచేబి ఇద్దరు అయ్యారు. మీరు ఆత్మగా ఉండాలి అదే మీ కడసాల జన్మ.

లోకంలో అనేక ఆకర్షణలు ఉన్నాయి. ఏ ఆకర్షణకు మోహపడినా నీ మనస్సు బాహ్యముఖానికి వచ్చేస్తుంటి. మనం అందరం సాధనలో ఫెయిల్ అవ్యాటానికి కారణం ఏమిటి అంటే అందరూ మేము సాధన బాగా చేస్తున్నాము అని చెప్పివారేగాని ఎవరూ లోపలకు వెళ్లటంలేదు. మన హృదయంలో సత్యవస్తువు ఉన్నప్పటికి దానిని గుర్తించకుండా ఏ అపాంభావన అయితే అడ్డువస్తుందో దాని టెమ్పేషన్ మనకు ఎక్కువగా ఉండటం వలన మనం సాధనలో ఫెయిల్ అవుతున్నాము. అపాంభావనే మనం అనుకొంటున్నాము కాబట్టి అట ఎంతసేవు పొంగుతూ ఉంటుంది, మనం దాని ఆకర్షణలోనుండి విడుదల పాందలేకపోతున్నాము, ఇలా మనం ఎన్ని జన్మలు ఎత్తినా మనకు ఆత్మజ్ఞానం కలుగదు. నాకు కష్టాలు ఇవ్వమని కుంతిదేవి కృష్ణుడిని ప్రార్థించేబి. అందరూ సుఖాలు తోరుకొంటున్నారు మరి నువ్వు కష్టాలు కోరుకొంటున్నావు ఏమిటి అని కృష్ణుడు కుంతిదేవిని అడుగుతాడు. ఆ కష్టాల వలన నిరంతరం నీ స్వరణలో ఉంటాము. నువ్వునిజం, కష్టాల నిజంకాదు. ఆ కష్టాల వలన నిన్న స్వలిన్నా ఉంటాము. నిన్న నిరంతరం స్వలించటం వలన నాకు నిజం తెలుస్తుంది. అందువలననాకు కష్టాలు ఇయ్య అని కుంతి దేవి అడిగింది. మీరు కష్టాలు కోట తెచ్చుకోవద్దు. మీకు జీవితంలో కష్టాలు వస్తే వాటిని అనుకూలంగా తీపుకోండి. మనం కారణంలేకుండా ఎక్కువగా ఉద్దేశపడుతూ ఉంటాము, దానివలన మనం పాడైవిపోతున్నాము. మనం సత్యగుణాన్ని ప్రార్థిసు చేయకపోతే కామక్రోధములనుండి మనం విడుదల పాందలేము. సత్కమంగా ఆలోచించు, కుదురుగా ఉండు అనే వారు భగవాన్. నీ మనస్సు సిద్ధాలంగా ఉంటే నిర్మలంగా ఉంటే, సిరాడంబరంగా ఉంటే, చల్లగా ఉంటే లోపల ఉన్న వస్తువును నీవు తెలుసుకోవటం కాదు, అట నీకు తెలియబడుతుంది. దేవం ఉన్న లేకపోయినా, ప్రపంచం కనిపించకపోయినా, కనిపించినా నీవు ఏ అవస్థలో ఉన్న నీలోపల ఒక వస్తువు ఉంది, అట ఒక్కటి మాత్రమే నిజం, అసలు ఉన్నదే అట, మిగతాది అంతా నీ మనస్సుయొక్క కల్పితం. నీ మనస్సు ఎంత నిజమో మనస్సు కల్పించిన విషయాలు కూడా అంతేనిజం. నీ హృదయంలో ఉన్న సత్యవస్తువును అనుభవంలోనికి తెచ్చుకోవటానికి తదనుగుణంగా నీ జీవితాన్ని తీర్చిచిద్దుకోవటానికి ఏ విషయాలు అయితే అటంకాలుగా ఉన్నయో నీకు తెలియకపోయినా గురువుకు తెలుస్తాయి. అందుచేత గురువు లోపల ఉండి ఆ బలహీనతలకు నిష్పు పెడతాడు, అట నీ మీద ఇష్టంలేక కాదు, నీలోపల ఉన్నదుమ్ము అంతా బయటకు గెంటటానికి గురువు అలా చేస్తూ ఉంటాడు. నీ బుద్ధిలో ఉన్నదోషాల వలన ఉన్నవస్తువు ఉన్నట్లుగా నీకు తెలియటం లేదు అని గురువుకు రమణ భాస్కర

తెలుసు. ఉన్న వస్తువు ఉన్నట్లుగా నీకు తెలియటానికి నీచేత సాధన చేయస్తాడు, నీ మీద దయ చూపిస్తాడు, తలుపుసందున పెట్టి నొక్కినట్లుగా నిన్ను నొక్కుతాడు, కంగారు పడవద్దు. ఆయన ఆగ్రహం కూడా అనుగ్రహమే అని నీవు అర్థం చేసుకోవాలి. నువ్వు ఇతరులకు విద్యుత్తావు అనుకో అట తిలగి నీకు వచ్చేస్తుంది అంటారు భగవాన్. ఆ విషయం నీకు తెలియక నేను ఇతరులకు ఇచ్చాను అనుకోంటావు. ఇవ్వటానికి ఎవరు ఉన్నారు? ఉన్నటి ఒక్కటి. ఈ ఇవ్వటాలు, పుచ్చుకోవటాలు అన్న కూడా మనోగతాలు, దేవగతాలు, అహంకారగతాలు. అసలు వస్తువుకు టీసికి ఎటువంటి సంబంధంలేదు. అసలు వస్తువుకు అట తప్పించి ఏటి లేదు. బ్యాటియమే లేదు. అసలువస్తువు నీ హృదయంలో ఉంది. దానిని సిద్ధింపచేసుకో. స్వామిదర్శనానికి వెళ్ళినప్పుడు కోలికలు కోరుతున్నారు. దానివలన మీ కోలికలు నెరవేరవచ్చు. ఇది అంతా తాత్కాలికం. ఇవి అన్న కాలాప్రవాహంలో కొట్టుకొని పోతాయి. అందుచేత స్వామి దగ్గరకు వెళ్ళినప్పుడు ఏదో కోరుకోవటం కాదు ఆయనే కోరుకోండి, జ్ఞానాన్ని కోరుకోండి.

రఘుబాస్కర

(సద్గురు శ్రీ నాస్తిగారి అనుగ్రహభాషణములు, 8-09-2002, ఆకివీడు)

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

పనిచేయండి, కర్మాత్మక లేకుండా పనిచేయండి నేను అనే తలంపు లేకుండా పనిచేయండి అని భగవాన్ చెపుతున్నారు. శరీరం వస్తే ఆ శరీరం ఏ పని నిమిత్తం ఈ భూమి మీదకు వచ్చిందో నీవు కర్తను అనుకొన్నా, నీవు కర్తను అనుకోకపాయినా ఆ పని నీ శరీరం ద్వారా జరుగుతుంది. దేహం యొక్క ప్రారభం ననుసలంచి ఆదేహం పనిచేసి మరణింస్తుంది. ఆదేహం ద్వారా జిలగే పనితో నీవు తాదాష్టం పొందవద్దు. అన్న లాభముల లోనికి ఆత్మలాభం గొప్పటి, అన్న సుఖాలలోనికి ఆత్మసుఖం గొప్పటి. అటువంటి ఆత్మలాభాన్ని పొందటానికి ప్రయత్నం చేయు అని భగవంతుడు చెప్పాడు. సబ్బుక్కు సలగా అర్థమయితే అన్న లాభములలోనికిగొప్పటి అయిన ఆత్మలాభమును ఈ భూమి మీద ఉండగానే పొందుతారు. దేహప్రారభమును బట్టి సన్నానములు, అవమానములు వస్తూ ఉంటాయి. ఒకోనాల పలస్తితులు మీకు అనుకూలంగా ఉంటాయి, ఒకోనాల ప్రతికూలంగా ఉంటాయి.

20-09-2002

ఇది నగ్గసత్తంకాదు, ఇవి అన్ని వ్యవహరిక సత్తములు మాత్రమే. రెండు విషయాలు జీవితం పాడుగునా గుర్తుపెట్టుకోండి. మీకు పలస్తితులు అనుకూలంగా ఉన్నప్పుడు గర్వం రాకుండా చూసుకోండి, పలస్తితులు వ్యతిరేఖంగా ఉన్నప్పుడు బాధ రాకుండా చూసుకోండి. ప్రారభమును బట్టి ఒకోనాల అద్యప్పం, ఒకోనాల దురద్యప్పం వెంటాడతాయి. అద్యప్పం వెంటాడినప్పుడు గర్వం తెచ్చుకోవద్దు, దురద్యప్పం వెంటాడినప్పుడు నిస్పాహా రాకుండా చూసుకోండి, బాధ రాకుండా చూసుకోండి. మీకు గర్వం వచ్చినా, బాధ వచ్చినా ఆత్మజ్ఞాన సముపొర్చనకు మీరు నడిచే మార్గం తప్పిపోతారు. మనస్సుకు పొంగువచ్చినా కృంగువచ్చినా మీరు గమ్మాన్ని చేరుకోలేరు సలకదా గమ్మాన్ని మల్చిపోతారు. ఇది దృష్టిలో పెట్టుకోండి. ఏ మనిషిని మానవజాతి ఎక్కువగా గౌరవిస్తుంది అంటే వాడికి ఉప్పు ఉన్న విద్య ఉన్న వాడిని గౌరవించరు, ఎవడైతే సర్వకాల సర్వావస్థలలో గర్వంలేకుండా ఉంటాడో వాడినే సమాజం గౌరవిస్తుంది అని భారతంలో చెప్పారు. శరీరం ఏ పని నిమిత్తం వచ్చిందో ఆ పని ఆ శరీరం ద్వారా జరుగుతుంది. అందువలన ఇది నేను చేస్తున్నాను అని కర్మాత్మకావన పెట్టుకోవద్దు. పని విడిచిపెట్టవద్దు నేను చేస్తున్నాను అనే భావనను విడిచిపెట్టు. దేహం ద్వారా ఒక పని జరుగుతూ ఉంటే అట భగవంతుడు ఇచ్చిన ఒక అవకాశం అనుకోని పనిచేయాలి.

నేనునేను అని చెప్పేటి దేహం కాదు, లోపల ఉన్న ఆత్మ కాదు, వీటికి మధ్యలో ఉన్న అహంభావనే నేను, నేను అంటోంది. ఈ అహంభావనకు మేత విమిటి అంటే రూపచింతన, నామచింతన. జాగ్రదవస్థలో ఉండగా ఏదో రూపాన్ని, నామాన్ని చింతించకుండా మీలో ఎవరైనా ఉన్నారా? ఆ రూపచింతన, నామచింతనే మీ అహంభావనకు ఆపశిరం సప్లయి చేస్తున్నాయి. అహంభావనకు ఉపాధి ఈ శరీరం. అట ఎప్పడూ ఏదో రూపాన్ని నామాన్ని పట్టుకొని ఉంటుంది. రూపాలను, నామాలను మారుస్తుంది. ఈ అహంభావనను మీరు దేవుడు అనుకొంటున్నారు. అట దేవుడు కాదు, అట దెయ్యం. అట దెయ్యం అన్న సంగతి మీకు తెలియటం లేదు, మీరు దాలతప్పిపోతున్నారు. అహంకారాన్ని నాశనం చేయటమే మీ జీవితగమ్మం. అహంకారం నశించాలండా ఎవరికి ఆత్మజ్ఞానం కలుగదు, ఆత్మశాంతి కలుగదు.

అహంకారం నశించాలంటే నిరంతరం ఆత్మను చింతించు. అన్నచింతలు తొంచెం కూడా నీ మనస్సు లోనికి రాకుండా చూసుకోండి. అదే సాదన అని భగవంతుడు చెప్పాడు. అహంభావన దెయ్యం అని మీకు తెలియటం ఒక పారపాటు, అంతేకాదు దానిని

రఘు భాస్కర